

Švábi mu zkazili zachovalost.

(Krajský soud v Hradci Králové.)

„Ešli voni mně do mýho stavení nenasa-
děj nečistoty všelijaký, dopa to ví! Ten velkej
šváb, co včera večír vystřikoval fousy z futra,
dopa se vzal, než vod nich. Čeládka nečistá!“
broukal pro sebe děda Heřmánek, vysrkuje
u kupce z odlivky žitné.

„Copak bručíte, Heřmáнку?“ obrátil se
kupec, „mám vám eště jednu nalejt?“

„Nalej, nalej, aby mě v noci netlačila
můra!“

Kupec nalil dědovi další čtvrták: „Jen si,
dědo, popřejte na starý kolena!“

„Šak, dyť mně stejně ta holota přivede co
nejdřív na krechov! Šváby mně do chalupy na-
sadí a pabouky, čoveku to nalezde do fajfky,
ťufuj, neřád! — Nalej mně eště jednu!.. Myslíš,
že bych si moh doma takle čtvrták postavít?
Holoubku, už by v něm plaval šváb! Voni mně
to naschvál nosej do stavení, aby mně doží-
rali. Ale já s nima zatočím!.. Čí je chalupa?
Moje, Václava Heřmáнка, a žádnýho Čmelá-
ka! Musej to neřádstvo chytat na pivo!! Rov-
nou na ně du!!!“

Jakmile dědeček došel domů, zaklepal na
dveře svého nájemníka Čmeláka. Nájemník
o chytání švábů na pivo nalité přes noc do la-
vóru nechtěl slyšet. „Kam by to vedlo, půllitr
piva korunu dvacet, to by švábi chlastali, to
věřím!“, povidal Čmelák, vyšoupl dědu ze
dveří a zavřel na petlici.

„Dám já se vod švábů sežrat?“ rozkatil se
dědeček a chytil na chodbě sekýru. „Mordijé
šuviks, já vám ukážu, esli budete chytat
šváby nebo ne!“ láteril a třískal sekýrou do
dveří, až je vyrazil. S napřaženou sekýrou
hnal se pak po Čmelákově. „Ty kluku, ty vši-
váku, já tě musím zamordovat! Sednice je má
a tys mně do ní nasadil šváby!“

Čmelákově utekli před hněvem dědovým
ze světnice — a děda byl obžalován pro zločin
vpadnutí do cizího nemovitého statku se
zbraní v ruce podle § 83 tr. z. a pro přestupek
proti bezpečnosti cti.

Odřená židlička, na níž sedají obžalovaní,
byla prázdná. Dědeček poslal soudu místo
sebe psaní, že není k chůzi, že je dušnej a že
nemá peněz na cestu do Hradce.

Samosoudce vrchní rada dr. Kolinger
posoudil jeho vinu a vyměřil obžalovanému
toliko trest vězení v trvání čtrnácti dnů.
Vzhledem k tomu, že Heřmánek je stařec nad
hrobem, 80letý, odsouzení je podmíněčně přes
to, že Heřmánek byl již vícekrát trestán,
naposled již před 20 lety, takže dlouho dělal
dobrotu, až švábi mu to pokazili.

Smí prase cestovati v I. třídě vlakové?

(Před okresním soudem v Břeclavi.)

Že vepř obecný, vulgárně prase, jest pro
lidstvo tvorem na výsost důležitým, a že přes
všecky své špatné vlastnosti těší se u všech
národů — až na pravověrné židy — neoby-

čejně vážnosti pro výtečnou chuť svého masa
a že tak zv. zabíjačky jsou přímo velkolepou
tryznou tohoto lidstvo blažícího živočicha, jest
všeobecně známo a netřeba to ani nijak ob-
širně doličovat. Že by však prase smělo ceto-
vati v I. třídě železničního kupé, jest do
dnešního dne ještě sporno a velespornou jest
otázka, smí-li v tomto kupé cestovati s mužem
všeobecné důvěry — požívajícím, jakým beze
sboru má býti každý poslanec a senátor, tedy
člen našeho Národního shromáždění.

Otázku tuto má rozřešiti v nejbližších
dnech okresní soud v Břeclavi, který se právě
celou touto záležitostí, ač nerad, musí zabý-
vati. Čtenářům denních listů jest zajisté zná-
mo, že svého času byl komunistický poslanec
Vítězslav Mikulíček, rolník v Malenovicích
u Zlína, některými deníky napadán, že prý si
vzal s sebou kdysi jako poslanec do I. třídy
železničního kupé živé, chrochtající prasátko
a že přes všechny protesty a intervence želez-
ničních úředníků pokračoval v jeho společno-
sti ve své cestě až do Prahy. Těchto zpráv, ne
docela zaručených, bylo proti poslanci Miku-
líčkovi hojně využito, zejména v letošní voleb-
ní kampani, jako pádné zbraně, již bylo všemi
odpůrci náležitě použito. Těto zbraně použil
proti posl. Mikulíčkovi i jeho protikandidát ze
strany československo-sociální, pan profesor
Boh. Fišer, z Uh. Hradiště, na svých voleb-
ních schůzích v uh.-hradištské župě, tak ze-
jména v Podivíně, kde zmínil se o jednom ko-
munistickém poslanci, který prý s sebou bere
do I. třídy železničního kupé prase; byv pak
jedním ze svých posluchačů tázán, kdo jest
onen poslanec, řekl pan Fišer, že jest to po-
slanec Vítězslav Mikulíček z Malenovic.

Poslanec Vítězslav Mikulíček, který, jak
známo, byl při posledních volbách do Národ-
ního shromáždění opětně zvolen, dozvěděl se
záhy o výroku svého protikandidáta a podal
prostřednictvím JUDra Otty Štampacha, advo-
káta v Břeclavi, na profesora Bohumila Fiše-
ra žalobu pro přestupek proti bezpečnosti cti,
o níž bude v brzkou jednáno.

Že průběh této trestní rozepře slibuje býti
velmi zajímavým, jest nesporno, neboť před-
pokládá se, že profesor Bohumil Fišer nabíd-
ne o svém výroku důkaz pravdy všemi časo-
pisy, které o záležitosti té svého času refero-
valy, případně i svědectvím příslušných želez-
ničních orgánů. Ale ať tento důkaz dopadne
jakkoliv, bude věc zajímavou také po stránce
právní, neboť, pokud víme, nemáme dosud
žádných předpisů o tom, že by si cestující ve
vlaků k sobě prasátko vzíti nemohl a nesměl,
a zdá se naopak, že věc tato jest dovolena,
jak lze usuzovati z nespočetných případů, kdy
si kupci malých prasátek tyto v pytlích do
kupé skutečně berou. Zbývalo by snad jen
řešiti, může-li takovéto prasátko cestovati jen
ve třetí třídě či jsou-li mu otevřeny i třídy
vyšší.

Tak tedy okresní soud v Břeclavi po prvé
snad u všech soudů v Československu vůbec
zodpoví nám otázku, smí-li prase cestovati v I.
třídě železničního kupé. Samozřejmě neopo-
meneme svým čtenářům podat další zprávy
o průběhu tohoto sporu.